

İstanbul'un fetih hazırlıkları bir yıl önceden başlatıldı. Kuşatma için gerekli olan çok büyük toplar döktürüldü. 1452 yılında Boğaz'ın kontrolünü sağlamak için Rumelihisarı inşa edildi. 16 kadirgadan oluŖan güçlü bir donanma oluŖturuldu. Asker sayısı iki kat arttırıldı. Bizans'ın yardım almasını engellemek için yardım yolları kontrol altına alındı. Ceneviz'lilerin elinde bulunan Galata'nın da savaŖ esnasında tarafsız kalması sağlandı. 2 Nisan 1453 tarihinde ilk Osmanlı öncü kuvvetleri İstanbul önlerinde görüldü. Böylece kuşatma başladı. Fethin kronolojisi Ŗu Ŗekildedir :

6 Nisan 1453: Fatih Sultan Mehmed otağı Konstantinopolis önlerinde, St.Romanüs Kapısı (Ŗimdiki Topkapı) önüne kuruldu. Aynı gün Ŗehir, Haliç'ten Marmara'ya kadar kuşatıldı.

6-7 Nisan 1453: İlk top atıŖları başladı. Edirnekapı yakınındaki surların bir kısmı yıkıldı.

9 Nisan 1453: Baltaoėlu Süleyman Bey Haliç'e girmek için ilk saldırıyı yaptı.

9-10 Nisan 1453: Boėazdaki surların bir bölümü ele geçti. Baltaoėlu Süleyman Bey Prens adalarını ele geçirdi.

11 Nisan 1453: Büyük surlar dövülmeye başlandı. Yer yer gedikler açıldı. Sürekli dövülen surlarda tahribat önemli boyutlara ulaŖtı.

12 Nisan 1453: Donanma Haliç'i koruyan gemilere saldırdı fakat Hristiyan gemilerinin üstün gelmesi Osmanlı ordusunda moral bozukluğuna yol açtı. Fatih Sultan Mehmed'in emri üzerine havan topları ile Haliç'teki gemiler dövülmeye başlandı ve bir kadirga batırıldı.

18 Nisan 1453, Gece: PadiŖah, ilk büyük saldırı emrini verdi. Dört saat süren saldırı püskürtüldü.

20 Nisan 1453: Yardıma gelen erzak ve silah yüklü, üçü Papalığın, biri Bizans'ın dört savaŖ gemisiyle Osmanlı donaması arasında Yenikapı açıklarında bir deniz savaŖı meydana geldi. PadiŖah bizzat kıyıya gelerek Baltaoėlu Süleyman PaŖa'ya gemilerini her ne pahasına olursa olsun batırmasını emretti. Osmanlı donanması, sayıca üstünlüğüne rağmen, kendilerinden büyük ve yüksek olan düşman gemilerini engelleyemedi. Bu başarısızlık Osmanlı Ordusunda bir

bozgun etkisi gösterdi. Asker orduyu terk etmeye başladı. Hemen sonra bu durumdan istifade etmek isteyen İmparator bir barış önerisinde bulundu.

Sadrazam Çaldarlı Halil Paşa'nın desteğiyle bu öneri reddedilerek, kuşatmaya ve surların büyük toparla dövülmesine devam edildi.

Bütün bu bozgun havası içinde Fatih Sultan Mehmet'e şeyhi ve hocası Akşemseddin'in fetih müjdesi mektubu geldi. Fatih Sultan Mehmet bu manevi desteğin de etkisiyle bir yandan saldırıyı şiddetlendirirken, öte yandan herkesi şaşırtan yeni girişimlerde bulundu: Dolmabahçe'de demirlenen donanma karadan Haliç'e indirilecekti.

22 Nisan 1453: Sabahın erken saatlerinde Hristiyanlar, Fatih Sultan Mehmed'in inanılmaz azminin Haliç sirtlarında, karada seyrettiği gemileri hayret ve korkuyla gördüler. Öküzlerle çekilen 70 kadar gemi halatlarla dengeleniyor ve kızaklar üzerinde ilerliyordu. Öğleden sonra gemiler artık Haliç'e inmişlerdi.

Türk donanmasının umulmadık biçimde Haliç'te görünmesi Bizans üzerinde büyük bir olumsuz tesir yaptı. Bu arada Bizans kuvvetlerinin bir kısmı Haliç surlarını savunmaya başladığı için, kara surlarının savunması zayıfladı.

28 Nisan 1453: Haliç'teki gemi yakma girişimi yoğun top ateşiyle engellendi. Ayvansaray ile Sütlüce arasına köprü kuruldu ve buradan Haliç surları da ateş altına alındı. Deniz boyu surlarında tamamı kuşatıldı.

İmparator'a Cenevizliler aracılığıyla koşulsuz teslim önerisi iletildi. Eğer teslim olunursa serbestçe istediği yere gidebilecek, halkın canı ve malı güvende olacaktı. İmparator bu teklifi kabul etmedi.

7 Mayıs 1453: 30.000 kişilik bir kuvvetle Bayrampaşa deresi üzerindeki surlara yapılan 3 saatlik saldırı sonuca ulaşamadı.

12 Mayıs 1453: Tekfursarayı ile Edirnekapı arasında yapılan büyük saldırı püskürtüldü.

16 Mayıs 1453: Eğrikapı önüne kazılan lağımla Bizans'ın açtığı karşı lağım birleşti ve yeraltında şiddetli bir çarpışma oldu.

Aynı gün Haliç'teki zincire yapılan saldırı da başarılı olamadı. Ertesi gün tekrar saldırıldı, yine sonuca ulaşamadı.

18 Mayıs 1453: Hareketli ağaçtan bir kule ile Topkapı yönünden saldırıya geçildi. Şiddetli çarpışmalar akşama kadar sürdü. Bizanslılar gece kuleyi yaktilar, doldurulan hendekleri boşalttilar.

Sonraki günlerde surların yoğun top ateşiyle dövülmesi sürdürüldü.

25 Mayıs 1453: Fatih Sultan Mehmed, İmparator'a İsfendiyar Beyoğlu İsmail Bey'i elçi

göndererek son kez teslim olma teklifinde bulundu. Bu teklife göre imparator bütün malları ve hazinesiyle istediği yere gidebilecek, halktan isteyenlerde mallarını alıp gidebilecekler, kalanlar mal ve mülklerini koruyabileceklerdi. Bu teklif de reddedildi.

26 Mayıs 1453: Kuşatmanın kaldırılması, aksi durumda Macaristan'da Bizans lehine harekete geçmek zorunda kalacağı, ayrıca Batı devletlerinin gönderildiği büyük bir donanmanın yaklaşmakta olduğu gibi söylentilerin artması üzerine Fatih Sultan Mehmed Savaş Meclisini topladı. Bu toplantıda, baştan beri kuşatmaya karşı olan Çaldarlı Halil Paşa ve taraftarları kuşatmanın kaldırılmasını savundular. Padişah ile birlikte lalası Zağanos Paşa, Hocası Akşemseddin, Molla Gürani ve Molla Hüsrev gibi zatlar buna şiddetle karşı çıktı.

Saldırıya devam etme kararı alındı ve hazırlıkları yapma görevi Zağanos Paşa'ya verildi.

27 Mayıs 1453: Genel saldırı orduya duyuruldu.

28 Mayıs 1453: Ordu, gününü ertesi gün yapılacak saldırılara hazırlanmak ve dinlenmekle geçirildi. Orduda, tam bir sessizlik hâkimdi. Fatih Sultan Mehmed safları dolaşarak askeri yüreklendirdi.

İstanbul'da ise bir dini ayin düzenlendi, İstanbul Ayasofya'da herkesi savunmaya davet etti. Bu tören Bizans'ın son töreni oldu.

29 Mayıs 1453: Birlikler hücum için savaş düzenine girdiler. Fatih Sultan Mehmed sabaha karşı savaş emrini verdi. Konstantinopolis cephesinde askerler savaş düzenini alırken halk kiliselere doluştu.

Osmanlı ordusu karadan ve denizden tekbirlerle ve davul sesleri ile son büyük saldırıya geçtiler. İlk saldırıyı hafif piyade kuvvetleri yaptı, ardından Anadolu askerleri saldırıya geçti. Surdaki gedikten içeriye giren 300 kadar Anadolu askeri şehit olunca, ardından Yeniçeriler saldırıya geçtiler yanlarına kadar gelen Fatih Sultan Mehmed'in yüreklendirmesiyle göğüs göğse çarpışmalar başladı. Surlara ilk Türk Bayrağını diken Ulubatlı Hasan bu arada şehit oldu. Belgrad kapıdan Yeniçerilerin içeri girmesi ve Edirnekapı'daki son direnişçileri ardından çevrilmeleri üzerine Bizans savunması çöktü.

Askerleri tarafından yalnız bırakılan İmparator sokak çatışmaları sırasında öldürüldü. Her yandan kente giren Türkler Bizans savunmasını tümüyle kırdılar. Fatih Sultan Mehmed öğleye doğru Topkapı'dan şehre girdi, doğruca Ayasofya 'ya girerek burayı camiye çevirdi. Böylece bir çağ açılıp, bir çağ kapandı.